

Naar de kapper.

Het was echt nodig.

Ze liep erbij als een verwaarloosd hondje.

Ze heeft een prachtige vacht, maar als hij te lang wordt is er niet meer door te komen.

Daarbij komt dat ik twee keer per dag schoon water neerzet, maar ze altijd uit de vijver drinkt.

Eer dat ik het in de gaten heb zijn haar snor en sik opgedroogd en zitten er flinke klitten in.

Ze moet naar de kapper Jos zei mijn zus toen ze twee weken geleden s' zondags kwam.

'Plukster Kitty,' zei ik lachend.

'Reef wordt geplukt, niet geknipt en geschoren.'

'Dat deed ons vader weet je nog?'

Natuurlijk wist ze het nog, ik ook en mijn gedachten dwaalde terug.

Ik ben geboren in de Molstraat no 3 te Bergen op Zoom.

Daar had mijn vader een herenkapsalon.

Als ik heel stil was mocht ik wel eens in de salon zitten.

Ik las de Sjors en Sjimmie en de Donald Duck maar hield mijn ogen en oren goed open.

Er gebeurde altijd wat.

Zo ook die middag, mijn moeder had het druk en moest mij kwijt.

Het regende hard, dus buiten spelen was geen optie.

Het was rustig in de salon en ja, ik was heel stil...

Ook toen de heer binnen stapte, er waren verder geen klanten.

Het was zo te zien een echte heer.

Een lange donkerblauwe jas, een krijtstreep broek en een hoed op.

'Gaat u zitten mijnheer, wat mag het zijn?'

Mijn vader had de jas aangepakt en aan de kapstok gehangen.

De hoed hing erboven.

Mijn vader deed de kapmantel om.

'Knippen en scheren mijnheer?'

Alleen knippen kapper en goed kort, het is toch allemaal al duur genoeg.
En we gaan nog op vakantie, we hebben een huis in Spanje.’
‘Dat is boffen mijnheer.’
‘Zeker kapper drie, vier keer per jaar gaan we op vakantie, dan pakken we het vliegtuig, mijn baan laat dat toe, hu hu.’
‘En ga jij nog op vakantie kapper ha ha.’
Hij keek de kapsalon rond.
Ik zei niks, maar had terplekke een hekel aan die vent.
Hij lachte mijn vader uit.
Maar toen gebeurde het verschrikkelijke.
‘Ja zeker,’ zei mijn vader ‘ik ga een cruise maken.’
Ik schoot rechtop op mijn stoel.
Ik wist niet eens wat het was, laat staan dat mijn vader hem ging maken.
Stijf van schrik zat ik op mijn stoel.
Werd ik zeker weer naar tante Jo in Schiedam gestuurd, daar was ik iedere grote vakantie.
Mijn vader en moeder gingen nooit op vakantie en nu ging mijn vader een cruise maken?
Ik besloot niet te janken en hield me stil.
‘Zo zo zei de man en welke richting gaat het uit?’
‘Nou’ zei mijn vader, ‘ik had zo gedacht via Montagne de Corbeau naar Village Du Pin en langs Brujér Moulin terug naar huis.’
‘Wel wel,’ zei de man, ‘dat klinkt niet gek.’
Mijn vader pakt de kwast en borstelde hem flink de nek uit.
Zijn haar was goed kort.
Vader zei: ‘zo mijnheer.’ En maakte de kapmantel los, liep naar de kapstok en pakte de jas van de man.
Hielp hem in zijn jas en gaf zijn hoed aan.
Terwijl de man aan zijn knopen stond te peuteren, bleef mijn vader met een grote grijns op zijn gezicht staan.
‘Prettige dag mijnheer.’
‘Dag kapper.’
En terwijl hij de salondeur opendeed keek hij nog even op de prijslijst.
25 cent scheren
40 cent knippen.
Hoofdschuddend liep hij weg.
Een cruise!
Mijn vader boog wat achterover en liet zijn borrelende lach horen.
‘Zo die heeft wat om over na te denken!’
Dat dacht ik ook en begon te janken.
Maar hij heeft het mij uitgelegd.
Ik weet nu wanneer mensen dikke nekken hebben en lopen te blazen
De vakanties zijn achter de rug, maar deze vakantie moest ik toch even uit de kast trekken.
Montagne De Cobeau is De Kraaienberg, Village Du Pin is Pindorp en Brujér Molin is de Heimolen. Een leuke fietsroute in Bergen op Zoom!
En meestal hou ik het laatste van mijn vaders cruise voor mijzelf.

Oost West, lekker in mijn eigen nest.
Ook dit jaar zijn we niet op vakantie geweest.
Lekker buiten in de tuin en naar het bos.
Réfa is weer knap.
Ze is erg mooi geplukt!

Haar in een pension achter laten gaat mij niet lukken.
Wat ben ik blij met haar, gelukkig is Réfa ook geen vakantie hond.
Ze is het liefst in haar eigen omgeving.
We nemen haar graag mee, gewoon een keer een andere omgeving.
Maar merken heel goed dat ze dan weer blij is thuis te zijn.
Geen cruise voor Réfa, maar gewoon Brujér Molin.
De Heimolen is ons thuis.
Oost west...

José Goense